

inden vi blive færdige med denne Forhandling, ere vi komne et godt Stykke over vor sædvanlige Tid — men jeg gør det, fordi det er heldigt dog en Gang imellem at imødegaa alle de urigtige Paastande, som komme frem, for at det ikke skal kunne blive hævdet i Agitationen, at „det have vi sagt Gang efter Gang, men det er saamænd aldrig blevet imødegaaet, i alt Fald er det ikke blevet imødegaaet i Aar. Muligvis blev det imødegaaet i Fjor, men i Aar er det ikke blevet imødegaaet, saa i Aar maa det da være rigtigt“. Naar jeg forleden Dag undlod at imødegaa en Del af det, der kom frem, var det ikke, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds mente, fordi jeg ikke havde Tid — jeg kunde saamænd nok faa Tid dertil — men det var, fordi jeg gik ud fra, at det høje Tings Medlemmer ikke havde Tid dertil. Jeg gik ud fra, at jeg ikke var berettiget til uden den strengeste Nødvendighed at spille det høje Tings Medlemmers Tid i den Grad, som en fortsat og sikkert lang Diskussion med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds vilde have til Følge. Det forekommer mig, at de Argumenter og Ræsonnementer, som jævnlig fremkommer fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, ikke som Regel ere af den Beskaffenhed, at de behøve en lang og udførlig Imødegaaelse. Forholdet er dog det, at ethvert æret Medlem af dette Ting, som hører paa Forhandlingerne her, ogsaa har Dømmekraft og Tænkeevne til selv i sine Tanker at bedømme, hvad der kommer frem fra de forskellige Sider, uden at de behøve at have en Ordfører som Pegepind til i Enkelthederne at gaa efter og pille alle Urimelighederne ud. Men, som sagt, jeg skal i Dag ganske kort imødegaa disse Betragtninger, som i de to Retninger ere fremkomne mod Lovforslaget.

Der er nu altsaa den Betragtning, at dette Lovforslag, særlig naar Tillæget kommer til, vil i ganske overordentlig Grad være til Fordel for de store Hartkornsbesiddere. Jeg tror, jeg i den Henseende kan fatte mig meget kort. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, vilde han være moderat. Han udtalte, at vi havde jo mange Lensbesiddere, som have over 2000 Tdr. Hartkorn, men han vil ikke gaa saa højt op, han vil nøjes med at tage en mellemstor Godsejer med 1000 Tdr. Hartkorn og undersøge, hvad han tjener ved Lovforslaget. Jeg tror, det ærede Medlem i og for sig gjorde klogt i at være moderat, og

nogen Moderation kan altid være god, thi naar det ærede Medlem skulde til at lede efter disse mange Lensbesiddere, som have over 2000 Tdr. Hartkorn, vil han opdage, at der i alt kun er en, een eneste en, som har saa meget Hartkorn, at han svarer Skat til Amtsfonden af over 2000 Tdr. Hartkorn. Det ærede Medlem kan nok i Statskalenderen finde et Par Lensgrever, der staa opførte med større Hartkorn end 2000 Tdr., men det ærede Medlem maa lægge Mærke til, at der ved Siden af, ved Fordelingen af Hartkornet, staa nævnt, hvor meget af paagældende Lensbesidders Hartkorn, der er Tiendehartkorn, og af Tiendehartkorn svares som bekendt ikke Skat til Amtsrepartitionsfonden, Skatten til Amtsrepartitionsfonden svares alene af Ager- og Enghartkorn, Tønde for Tønde, og af Skovskylts- og Mølleskyldshartkorn, saaledes at af Skovskylts- og Mølleskyldshartkorn regnes 2 Tdr. lig 1 Td. Ager- og Enghartkorn. Det ærede Medlem maa altsaa, naar han gaar Statskalenderen igennem, skyde alt Tiendehartkorn bort, og naar han gør det, vil han finde, at der blandt Lensbesidderne er een, siger og skriver een eneste en, som har over 2000 Tdr. Hartkorn, hvoraf han paa Amtsstuen indbetaler Bidrag til Amtsrepartitionsfonden. Det er alle de mange Lensbesiddere med over 2000 Tdr. Hartkorn. Hvad nu de mellemstore paa over 1000 Tdr. Hartkorn angaar, skulde man efter denne Fremstilling af det ærede Medlem tro, at de forekomme her i Landet i flokkevis. Naar der er mange Lensgrever med 2000 Tdr. Hartkorn, og man kun skal tage de mellemstore med 1000 Tdr., maa man gaa ud fra, at disse forekomme i flokkevis. Men det virkelige Forhold er, at der i hele Landet af Godsejere, som svare Amtsfondsbidrag af 1000 Tdr. Hartkorn eller derover, er i det hele 11, siger og skriver elleve. Det er allerede en Nedgang i det ærede Medlems høje Tal. Disse elleve indbetale ganske rigtigt paa Amtstuen Bidrag til Amtsrepartitionsfonden af disse 1000 Tdr. Hartkorn eller noget derover, som hver har. Men naar man vil spørge, hvor mange Godsejere er der her i Danmark, som virkelig ud af deres egen Lomme betale Bidrag til Amtsrepartitionsfonden — thi det er det, det kommer an paa, det kommer ikke an paa det formelle, hvem der besørger Indbetalingen, det kommer an paa, hvem Skatten kommer til at svie til — naar man altsaa vil spørge om, hvor mange Godsejere der er, som virkelig ud af deres egen Lomme, ud af deres Indtægter, for egen